

متن پرسش

سلام و ارادت: استاد عارف و حکیم و فرزانه، همانطور که مستحضرید برای رفع رذایل اخلاقی دو راه است. ۱. بیان راهکار برای هر رذیله اخلاقی مانند کتاب جامع السادات. ۲. توحیدی و احراقی که منیت سوزانده می شود. یکی از اساتید عرفان حوزه راه دوم را فقط برای خواص الخاص می دانند. شاید این خواص الخاص در هر قرن کمتر از ۲۰۰۰ نفر باشد. در آثار حضرتعالی بیشتر معارف توحیدی و معرفتی برای دفع رذائل استفاده می شود. البته در شرح جنود عقل و جهل و کتاب فرزندم این چنین باید بود، مطالبی طبق راه اول بیان فرموده اید. لطفاً بفرمایید علت اینکه شما بیشتر از راه معرفتی و توحیدی در آثارتان جهت دفع رذائل استفاده می کنید چیست؟ سپاس فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اتفاقاً بنده معتقد به راه دوم هستم و این نسل را آماده‌ی توحید احراقی می‌دانم. و در آثار خود نیز بدین راه نظر دارم حتی وقتی «جامع السعادات» شرح داده می‌شود، با نظر به روش احراقی، مطالب دنبال می‌گردد و راهی که حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» در این تاریخ گشود و عارفان بزرگی چون چمران‌ها و باکری‌ها را به صحنه آورد، راه احراق و آتش‌زدن به همه چیز و همه‌ی منیت‌ها بود. این است راه توحیدی تاریخ ما. موفق باشید